

TIL LYKKE TUCSON 2004!

Fyrværkeri og excentrikere men ingen fisk.
Tekst og foto Claus Hedegaard

Tucson Gem and Mineral Society fejrede 50 året for deres mineralmesse i år og det blev en stor fest. Med hensyn til mineraler var der meget lidt nyt og det meste "nye" var nye fund af velkendt materiale. Det betyder ikke, det var en dårlig messe, man må bare rette antennerne mod noget andet. Som altid var udenomsaktiviteterne lige så underholdende som messerne som sådan.

"Tucson messen" er flere stenmesser i bredest mulige forstand på samme tid - i år talte jeg 36 messer inklusive "den hemmelige messe" - arrangeret af vel halvt så mange arrangører. Begivenheden begyndte med en stenmesse arrangeret af Tucson Gem and Mineral Society (TGMS) for 49 år siden, som både selv voksede og som tiltrak et stigende antal arrangører af parallelle messer. I 2004 afholdt TGMS sin 50. stenmesse, andre messer kun har været i gang et par år, men "Tucson begivenheden" er kommunistisk - få om nogen af messerne ville overleve uden de øvrige.

Det sparsomme virkeligt nye materiale omfattede det nye, himmelblå mineral Nevadait fra Location #1 i Gold Quarry Pit (Carlin Trend, Eureka Co., Nevada, USA); ikke prangende, men ihvertfald rimeligt store stykker af et nyt mineral. Forestil dig Ceruleit fra Taltal eller Chrysokol fra Elba, smurt over et brunligt matrix, hvis du vil danne dig et visuelt indtryk. Stykker med 5-7 cm "fiskebens" Kobber krystaller på matrix fra Italiz Mine (Karaganda Oblast, Kazakhstan) var absolut betagende. Materialet kunne fås på Münchener Mineralientage 2004, men flere handlere havde et pænt antal stykker i Tucson. Jeg er ikke sikker på, hvad der er gjort ved dem, måske ingenting, men blankt, kobber-farvet Kobber forekommer mig altid at være over-behandlet.

Powellit krystaller fra Aurangabad (Maharashtra State, India) var på sin vis også nye. De er grå i stedet for lys karamelfarvede, som vi normalt ser fra bruddene omkring Nashik og krystallerne er aflange, sammenvoksede i parallelle aggregater.

Jeg havde ikke tidligere set Cuprit var. Chalcotrichit fra Daye Mining Distriktet (Hubei Provinsen, Kina), men materialet var ganske hyppigt på messen, hvor mange kinesiske handlere havde et stort antal stykker, men europæiske og amerikanske handlere havde relativt bedre materiale. Jeg så flotte røde nåle op til

De sammensvorne mødes til frokost på Cushing Street Bar & Café. Fra venstre mod højre, Ann & Si Frazier (Kvarts afficionados & forfattere), Merle White (Lapidary Journal chefredaktør), Bob Cook (Rocks & Minerals chefredaktør), John Sampson White (Kustos, museumskonsulent).

et par cm i måtter til 5 cm på et ret kedeligt, brunt matrix. Materialet fandtes også til lave priser på messen i Quartzite, så jeg går ud fra, der kommer mere af det i fremtiden og vi også får det at se på skandinaviske messer. Det var ganske åbenlyst, at Kina er tidens største kilde til smukke og interessante mineraler. Der var alt det "sædvanlige" som Stibnit, Scheelit, Fluorit, Arsenopyrit, Kvarts, etc. iblandet enkelte stykker Cassiterit, Stannit og Cinnober, men tag lige en dyb indånding, før du blasert over alt dette "sædvanlige kinesiske materiale"! Intet varer evigt og dette forsvinder så snart de kinesiske miner er blevet ordentligt mekaniseret - dine børnebørn vil bebrejde dig, du ikke lagde et par kasser et eller andet til side. Jeg husker stadig den næsten uendelige strøm af rumænske Stibnit stykker frem til ca. 1980 - jeg var dum og købte ikke et pænt stykke, for "der er jo så meget af det og man kan altid få det." I dag ser jeg praktisk taget aldrig et ordentligt stykke, der svarer til bare gennemsnittet af, hvad mange handlere havde på bordet for 20-25 år siden. Dette vil også ske for mange kinesiske mineraler - mærk mine ord! På vej ned fra prædikestolen, hæftede jeg mig ved en mindre antal gode kinesiske Kesterit krystaller på matrix - hver krystal nogle få mm stor. Det var sjovt! Kesterit er en ikke-så-almindelig tin sulfid, som altid er massiv... indtil en kinesisk minearbejder, som arbejder med håndkraft, samlede et eller andet mærkværdigt op. Godt gjort! Fra Kina så jeg også fantomer af grønlig Helvin i store Kvarts krystaller fra nær Jinlong, Guangdong Provinsen. Der var også flere

12 cm stykke med "fiske-bens" Kobber krystaller fra Italiz Mine (Karaganda Oblast, Kazakhstan). Miners Lunchbox stykke.

Gruppe af parallelle Powellit xx fra Aurangabad (Maharashtra State, Indien). Superb Minerals stykke.

friske partier rav-farvet Mimetit krystaller til 7 mm fra nær Wuzhou (Changwu Co., Guangxi Provin-sen, Kina).

I oktober 2003 fandt Ben Nicholson nogle få exceptionelle Ferro-columbitkrystaller i Giles Prospect (Spargoville, Western Australia, Australien). Krystallerne er aflange, blok-agtige, op til 7,5 cm lange med halvmetalisk glans og ligger i hvid Kvarts.

Det mærkværdigste nye materiale var et parti Auripigment og Realgar, John Seibel fandt sidste år i Gold Bar Mine (Eureka Co., Nevada, USA). Realgaren er kraftigt rød, massiv i matrix med eller uden Auripigment. Auripigmenten er oftest massiv - i så fald af ren, gylden farve - men findes også som

Ferro-columbit xx, indsamlet 6/10/2003 ved Giles Prospect (Spargoville, Western Australia, Australia) af Ben Nicholson.

krystaller op til 2 cm - i så fald med grønlig farvetone. Det bemærkelsesværdige er, at Auripigment krystallerne ofte findes i selskab med forstenet koral, brachiopod eller trilobit! Realgar forekommer også som hulrumsfyldning i forstenet koral (John Seibel, pers. oplysning, ikke på messen).

Interessante nyfund omfattede Hiddenit (grøn Spodumen) krystaller til 7 cm fra Hiddenite (North Carolina, USA); karamelfarvede, tavleformede Wulfenit krystaller til 8 mm på Limonit matrix med grøn Mimetit fra Level 7, La Campana Vein, Mina la Ojuela (Mapimi, Durango, Mexico); kraftigt gule Ettringit krystaller som tyk belægning på matrix - god farve men ikke spektakulært - fra N'Chwaning II Mine nær Kuruman (Kalahari Manganese Field, Northern Cape Provinsen, Sydafrika) og især et lille parti fantastiske, store matrix stykker Danburit fra Charcas (San Luis Potosi, Mexico). Disse Danburit stykker var op til 50 cm store og enkelte havde enkeltkrystaller til 25 cm ... altså rosafarvede enkeltkrystaller! Der var ikke mange af de store, gode stykker, men det må have været en god sæson i Charcas - der var flere både hvide og rosa enkeltkrystaller af Danburit til lavere priser end nogensinde. Jeg husker stadig, hvad jeg betalte for en "fremragende" enkeltkrystal af Danburit fra Charcas i 1981 - nu har jeg smidt ud! Tilgiv mig gentagelsen: Få en, mens det varer - de er hyppige, gode og billige nu, men det er midlertidigt.

TGMS' 50 års jubilæum blev selvsagt fejret af medlemmerne, udstillerne, gæsterne, vennerne og kollegerne. Fejringen omfattede også festfyrværkeri på A Mountain i Tucson's vestlige udkant, hvor det kunne ses fra TGMS jubilæumsreception i Tucson Convention Center. Jeg nød selv forestillingen i venners selskab fra gaden foran et yndlingsvandingshul, Cushing Street Bar & Café overfor Convention Center. Irish Coffee og fyrværkeri er en glimrende kombination - bare trist man ikke kan tage en "open alcoholic beverage container" med på gaden i Arizona. Min kompliment til arrangøren, da en god fest kræver fyrværkeri og da adskillige mineraler - for eksempel Kryolit, Realgar, Stibnit, og Cölestin - anvendes som farve-emner i fyrværkeri.

Indendørsfestivitassen omfattede udstilling af "Gadsden Traktaten" (La Mesala Traktaten), som var en opfølgning til Guadalupe Hidalgo Traktaten fra 1848 og bestemte grænsedragningen mellem Mexico og det sydlige Arizona og New Mexico, hvorved flere vigtige mineområder - blandt andre Bisbee - blev en del af Arizona i stedet for Mexico. Den traktat er selvsagt meget vigtig for folk i Arizona,

selvom min personlige entusiasme er lidt køligere: Mexico er et fattigt land, som er afhængigt af håndkraft fremfor maskiner til minedrift; Arizona (USA) er et rigt land, som er afhængigt af højteknologisk minedrift. Kan du forestille dig, hvor mange flotte stykker Azurit, som ville have været bevaret, hvis Bisbee havde været mexicansk? Af en eller anden grund kunne Gadsden Traktaten udstilles, men måtte ikke fotograferes - et offentligt dokument, som definerer en stats udstrækning og legitimitet må ikke gengives? Kan man forestille sig at fredstraktaten fra Brømsebro ikke måtte gengives? Meget excentrisk efter min mening.

Da det var et 50 års jubilæum var der guld og Guld overalt - også i de mange møder og foredrag, der altid finder sted i løbet af TGMS messen. Jeg gik kun til Geo-literary Society's møde, hvor Wayne Leicht holdt en spændende tale om californisk guldminedrift, samlestykker og bøger om californiske guldforekomster og -mineraler. Det var et spændende og oplysende foredrag af en ledende ekspert og Wayne omdelte en spændende bibliografi over californisk guld efter seminaret. Dette er blot sagt som påmindelse til de 29.718 besøgende, som ikke kom til seminaret - Tucson er så meget mere en blot en dyngesten til salg!

Jeg sætter altid tid af til at se udstillingerne fra museer og private samlinger på TGMS messen og i år var temaet "guld" selvsagt godt repræsenteret. Dette er en fantastisk udstilling af materiale, som i almindelighed ikke er udstillet og slet ikke samlet. Der er et eller andet vulgært ved store Guld stykker - klumper af gyldent metal, som tydeligt ses tværs gennem lokalet. Jeg kan kun nævne nogle få stykker, som forekom mig enestående, hvorved jeg er urimelig overfor mange spændende stykker, som måske er relativt set meget bedre eller sjældnere fra deres respektive lokaliteter, som blot ikke er kendte for at producere Guld i god kvalitet.

Et par udstillere viste faktisk Guld fra "usædvanlige lokaliteter" - mindre prangende men afgjort spændende. Wayne & Dona Leicht fra Kristalle (Laguna Beach) havde en imponerende montre med californisk Guld fra deres egen og Charles H. Segerstroms samlinger, deriblandt flere fantastiske stykker fra Sonora (Tuolumne Co., California, USA), samlet omkring 1900, med blandt andre to aflange 30 og 35 cm stykker af lyst farvede, sammenvoksede Guld blade og en del "mindre" stykker på 11-25 cm.

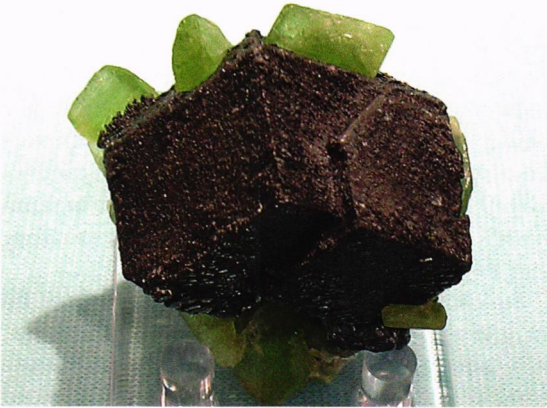
Fleere monter rummede vigtige stykker fra Jamestown nær Sonora (Tuolumne Co., California, USA), hvoraf en del var fra "Christmas Pocket" i Room 2044,

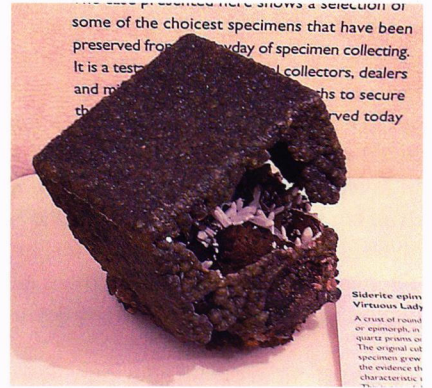
Fossil koral på matrix af krystalliseret Auripigment fra Gold Bar Mine (Eureka Co., Nevada, USA). Ex coll. Claus Hedegaard fra John Seibel.

Danburit xx til 25 cm fra Charcas (San Luis Potosi, Mexico). Top-Gem Minerals stykke.

5 cm Magnetit x med Peridot xx fra Sapat (Kohistan, Pakistan). Mineralogical Association of Dallas' «Minerals fra the Roof of the World» montre på TGMS

Siderit perimorph efter

Fluorit med Kvarts og Chalcopyrit, 9 cm, fra Virtuous Lady Mine (Buckland Monachorum, Devon, England). Natural History Museum (London) montre på TGMS messen.

Sonora Mining Company Jamestown Mine, Krystal-line/Alabama Claim, fundet Juledag 1992. Det største stykke på ca. 27 cm vejer 42 troy ounces og blev udstillet af Rice NW Museum of Rocks and Minerals. En anonym montre rummede et stykke krystalliseret Guld med "hopper" oktaedere til 2 cm fra Jamestown. American Museum of Natural History viste blandt andet den 25 cm «Newmont Gold» fra Empire Star Mines (Grass Valley, California, USA).

Royal Ontario Museum havde en montre med vigtige canadiske Guld stykker, deriblandt et aflangt, ca. 40 cm stykke hvid Kvarts med meget Guld fra Kenty Mine (Ontario, Canada) og en 5 cm Guld tråd på 15 cm matrix fra Pamoor Mine (Timmins, Ontario, Canada). Altsammen meget spændende, men pludseligt ringede alarmklokkerne inde i mit hovede:

Hvad foregår her? Mener i virkeligt, der ikke findes Guld andre steder end i Californien og Canada? Der ingen tvivl, Californien og Canada har især de seneste årtier produceret langt flere og langt bedre samlestykker af Guld end noget andet sted, men både Guld i almindelighed og Guld af høj kvalitet i særdeleshed findes mange andre steder. Uden at rode i mine notater, kommer jeg straks på Sydafrika, Australien (australske handlere solgte flotte nuggets på andre messer), Lykling (Bømlo, Norge) og Björkdalsgruvan (Sandfors, Skellefteå, Sverige) og jeg har set vidunderlige ting - både nuggets og krystaller - fra Ny Guinea. Inkaerne havde gang i et eller andet i Sydamerika og "den store nyhed" i Tucson for få år siden var store Guld krystaller fra Venezuela og Columbia og hvad med Rhinen? Det eneste lys-

punkt var W.W. Pinch's montre med Guld mineraler fra Transylvanien (Rumænien). Intet af dette vinder point for størrelse, men Transylvanien har været et vigtigt guldmineområde i århundreder - tænk skythisk guld - og mange utroligt smukke stykker kommer derfra. Det var fascinerende at se de graciøse nålekrystaller af Guld fra Verespatak, men jeg var især betaget af guld-telluriderne såsom 4 mm Petzit krystaller og 3 cm Nagyagit krystaller fra Nagyag. Selvom det ikke rummer guld var stykket med 1 cm Alabandin krystaller fra Nagyag imponerende. Jeg vil nødigt virke excentrisk, men vil helst heller ikke være blind.

Det glædede mig, at der var flere oplysende og tematiske montere på TGMS messen, end jeg har set før. Flere udstillere gjorde sig den ulejlighed at fortælle om forekomsterne, stykkerne og deres egenskaber. Da jeg ikke er ekspert i alt, er det meget stimulerende at kunne tage konkret viden med hjem og jeg er sikker på, jeg ikke er alene om det - det er information, der adskiller et samleestykke fra en sten. Det var en særlig glæde at se Si & Ann Fraziers (El Cerrito) montre med «japaner-tvillinger» af Kvarts med omfattende tekst om deres egenskaber, forekomst og beskrivelse. Montren viste japaner-tvillinger fra flere lokaliteter, end jeg nogensinde havde drømt om såvel som syntetiske og forfalskede japaner-tvillinger - imponerende.

Paolo Orlandi og Giovanni Brizzi viste en flot montre med mineraler fra marmoren i Alpe Apuanee i Italien. Marmor fra Alpe Apuanee siger måske ikke så meget, før jeg nævner Carrara marmor, Michelangelos David, Thorvaldsens neoklassiske skulpturer og Berninis Daphne. Ikke umiddelbart stedet, man ville lede efter spændende mineraler, men adskillige velkrystalliserede, sjældne sulfider og andre mineraler findes i marmorens sprækker i nogle brud. Jeg hæftede mig især ved Robinsonit krystaller til 3 cm på 11 cm matrix fra Pitone (Seravezza, Lucca, Italien) og 6 mm Colusit krystaller på 10 cm matrix fra Valbona (Carrara, Italien). Det historiske perspektiv leveredes af 1-3 cm enkeltkrystaller af Kvarts fra La Falliata (Carrara, Italien), svarende til dem, Steno (1679) anvendte til at påvise den karakteristiske vinkel mellem krystalflader - her fødtes den beskrivende krystallografi.

Natural History Museum (London) viste en montre med stykker fra Cornwall og Devon, deriblandt stykker som havde tilhørt Phillip Rashleigh (Rashleigh, 1797, 1802) eller som var illustreret af Embrey & Symes (1997). Der er et eller andet

tiltrækkende ved gode britiske mineraler - man får mere farve for pengene i Turmalin og Beryl og mere glitter i peruvianske sulfider, men den fysiske form på disse gamle stykker er fantastisk! Jeg blev forkælet ved at få lov at se to af mine yndlingsstykker - uden sidestykke blandt alle Verdens mineraler - 9 cm Siderit perimorf efter Fluorit med Kvarts og Chalcopyrit fra Virtuous Lady Mine (Buckland Monachorum, Devon, England) og museets 12 cm Goethit med krystaller til 5 cm - har du overhovedet Goethit krystaller bortset fra tynde nåle? - fra Restormel Mine (Lanlivery, Cornwall, England). Et par vrantne besøgende beklagede sig over, "der er for meget tekst" i montren - mavesyren hindrede dem åbenbart i at nyde de pragtfulde mineraler og tvang dem til at lægge vægt på den tekst, de alligevel ikke gad læse. Der kommer mennesker af alle slags til Tucson, men jeg glædede mig ihvertfald over at kende hele historien bag hvert stykke.

Natural History Museum (London) brugte nær en kvart side på at beskrive hvert stykkes oprindelse, hvem der fandt det, hvem der havde ejet det, hvordan det kom til museet o.s.v.

Jeg glædede mig over monterne lavet af Ross Angels & Nancy Ross (Department of Geosciences, Virginia Tech) om krystal-symmetri, hvorledes den afspejles i røntgendiffraktogrammer og hvorledes de tolkes; af New Mexico Museum of Natural History and Science om mineralers anvendelse i medicin; af California Academy of Sciences om Gulds egenskaber og af Geological Museum, University of New Mexico om dannelsen af kugleformationer i mineraler og bjergarter. Information adskiller et samleestykke fra en sten, interessen for informationen adskiller samlerne fra resten.

Lidstrom Trofæet tildeles hvert år det bedste mineralstykke i TGMS' særudstilling til minde om samleren Walt Lidstrom (1920-1976) og i år havde arrangørerne samlet alle de eksisterende og tilgængelige stykker, som tidligere har vundet Lidstrom Trofæet. Man kan godt afvise fænomenet som selvsmagende, men jeg nød da at se alle disse enestående stykker, men det er også et interessant billede af hvorledes smagen har ændret sig de seneste godt 25 år. I 1986 gik trofæet til Keith Proctors berømte Elbait på Albit, «The Flower of Brasil», fra Jonas Mine (Itatiaia, Minas Gerais, Brasil) og jeg er sikker på, det vil vinde på enhver messe, men vinderen i 1978 var et ca. 35 cm stykke Stibnit med krystaller til 20 cm fra Ichinokawa (Iyo Prefecture, Shikoku, Japan) fra Montana Tech. Ville det vinde i dag? Jeg tvivler. Det er et fantastisk stykke og krystalgrupper

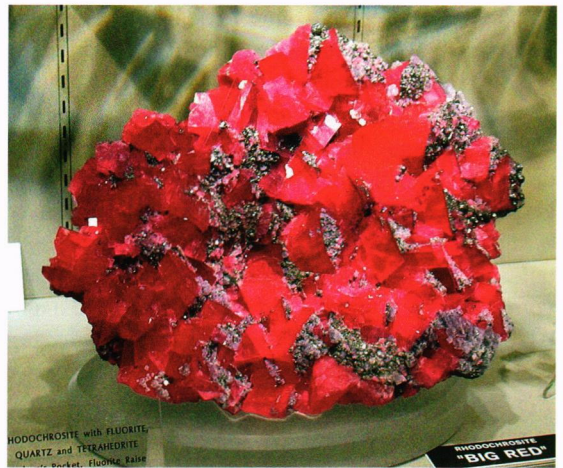

Sodalit xx på 14 cm matrix fra Kokshavall (Badakhshan, Afghanistan). Mineralogical Association of Dallas' «Minerals fra the Roof of the World» montre på TGMS messen.

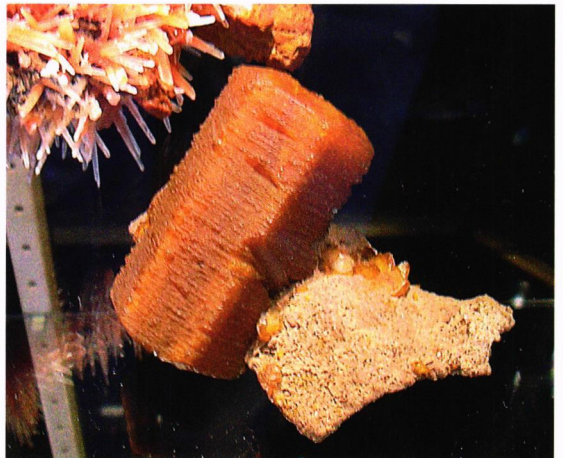
fra Ichinokawa er meget sjældne, men det er ikke farverigt, krystallerne «sidder forkert» og jeg tror ikke, det svarer til dagens æstetiske idealer. Stykket er ikke blevet ringere og der er ikke blevet flere af dem, men smagen har ændret sig. Jeg kan tage fejl., for 1994 vinderen var en ca. 6 cm Stephanit krystal fra Pribram (Böhmen, Tjekkiet) fra Hunter Trust samlingen - hverken stor eller farverig, men afgjort den bedste Stephanit, jeg har set.

Char & Marshall Zussmanns montre med Amethyst og Kvarts fra Goboboseb Bjergene (det, de fleste fejlagtigt kalder "Brandberg") i Namibia blev med rette beundret af mange med bemærkelsesværdig prismatisk Amethyst, Fenster Kvarts og Kvarts med andre underlige faconer, som netop Goboboseb Bjergene er kendte for. Skønheden var umiddelbar, men montren var også bemærkelsesværdig ved at kreditere de oprindelige ejere og indsamlere, Heini Soltau og Charles Key, for at lave samlingen. Det er fuldt berettiget, men meget usædvanligt og ikke ulig strategien hos Natural History Museum (London), omend med nutidig reference. Vi beundrer et stykke, men det har altid en historie, der oftest går tabt. Den historie omfatter den oprindelige indsamler, den øjeblikkelige ejer, Tucson begivenheden - sælgerne, TGMS, Lidstrom Trofæet og hele svineriet.

Tucson messerne er en større begivenhed, som involverer hundreder af personer, organisation og myndigheder og som er underlagt regler, aftaler og længerevarende gensidig forståelse. Det er selvsagt frodig grund til både rygtedannelse og excentrisk opførsel. Der er småting som at alle vægte skal kon-

40 cm Rhodochrosit stykke, "Big Red" fra Graham's Pocket, Sweet Home Mine (Alma, Park Co., Colorado, USA). Keith & Mauna Proctor montre på TGMS messen.

Sturmanit x, 7 cm, N'Chwaning II Mine nær Kuruman (Kalahari Manganese Field, Northern Cape Province, Sydafrika). Crystal Classics stykke.

trolleres og certificeres af Department of Weights og Measures of Arizona - ikke af kollegerne i California, Idaho eller den slags steder - og forsendelser hænger fast i tolden i uger af sikkerhedsgrunde.'

I den større afdeling, irriterende for alle men især for udstillere, som er nødt til at disponere, findes at messe-arrangører og hotel-ejere kan være uenige om messens afholdelse. Et rygte ville, at en arrangør og et hotel hver især garanterede deltagelse - og opkrævede betaling - på samme messe!

Den slags rygter gør selvsagt udstillerne nervøse - de er nødt til at disponere et år i forvejen og de kommer til Tucson for at gøre forretninger, ikke for at

være statister i excentrikeres spil. Et andet, vedholdende rygte antydede at et hotel ikke ville forny en arrangørs kontrakt, medmindre der blev opstillet telte til messe på parkeringspladsen. Det synes uklart, hvor de besøgende i givet fald skulle parkere - på bedste amerikanske manér ankommer vi alle i bil og man må ikke parkere på gaden.

Som udenforstående kan man ikke afgøre, hvad der er rygte, faktum, forhandlingstaktik eller for den sags skyld excentricitet. Man må tage alt med et gran salt - også det udbredte rygte om, at en velkendt tysk mineralhandler skjulte sig ude på toilettet, da en potentiel kunde gav bud på et parti mineraler og hans kone måtte styrte frem og tilbage mellem kunde og tavs toilettdør. Selv excentrikere plejer at falde for et godt, kontant tilbud!

Der er sikkert lidt mere substans i påstanden om, at beboere i Tucson har pavens velsignelse til at afstå fra at spise fisk, da det ligger så langt fra havet. Omend ubekræftet, kom påstanden fra en troværdig kilde; i givet fald er velsignelsen af ældre dato end Gadsden Traktaten og viser skønheden i fleksibel administration i en presset situation.

Tucson er utroligt underholdende på alle måder. Hvis du ikke har været det, bør du tage dertil næste år. Begivenheden begynder omkring 29. januar 2005 og slutter med TGMS messen, som lukker 13. februar 2005. Der vil være masser af sten, mineraler og fossiler; der er næppe fyrværkeri, men givet Irish Coffee. Spis endelig fisk - der er flere gode japanske restauranter i Tucson - og skjul dig endelig på badeværelset, hvis nogen tilbyder dig penge!

Referencer

- Embrey, Peter G. & Symes, Robert F. 1997. Minerals of Cornwall & Devon.
Rashleigh, Phillip. 1797. Specimens of British minerals selected fra the cabinet of Phillip Rashleigh, part I.
Rashleigh, Phillip. 1802. Specimens of British minerals selected fra the cabinet of Phillip Rashleigh, part II.
Steno, Nicolaus. 1679. De solido intra solidum naturaliter contento dissertationis prodromus, 2nd ed. Leyden.

VERD ET BESØK:

Sulitjelma Gruvemuseum

Mineralsamling, sjeldne malmer, gruvehistorisk samling, fotosamling.

Adr. Fagerli, 8230 Sulitjelma
Tlf.: (+47) 75 64 02 40

Sulitjelma Besøksgruve

2 til 4 timers omvisninger i bergmannens rike.

Adr. Sandneshaugen 21
8230 Sulitjelma
Tlf.: 75 64 06 95
www.salten.com

Åpningstider museet:

01. 06-31. 08 alle dager: 09.00-20.00
01. 09-31. 05 Mandag-fredag: 08.30-15.30
Lørdager: 11.00-17.00
Søndager: 11.00-17.00

Åpningstider i Café Rotunden:

Hverdager: 11.00-14.30
Lørdag: Stengt
Søndag: 12.00-16.30

Postadresse: Tromsø Museum,
Universitetsmuseet i Tromsø, 9037 Tromsø
Besøksadresse: Lars Thøringsvei 10
Telefon: 776 45 000, Telefaks: 776 45 520
www.uit.no